

II CZĘŚĆ OPISOWA DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO.

1. RODZAJ I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO.

Kościół.

Kategoria obiektów budowlanych: X.

2. SPOSÓB UŻYTKOWANIA ORAZ PROGRAM UŻYTKOWY.

Bez zmian

3. UKŁAD PRZESTRZENNY ORAZ FORMA ARCHITEKTONICZNA.

Forma budynków i ich usytuowanie są zgodne z obowiązującym na terenie inwestycji miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

4. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY OBIEKTU BUDOWLANEGO.

Bez zmian

5. OPINIA GEOTECHNICZNA ORAZ INFORMACJA O SPOSOBIE POSADOWIENIA OBIEKTU BUDOWLANEGO.

Nie dotyczy

6. LICZBA LOKALI MIESZKALNYCH.

Nie dotyczy

7. OPIS TECHNICZNY STANU ISTNIEJĄCEGO OBIEKTU (EKSPERTYZA).

Kościół wzmiankowany w 1399 r., wzniesiony zapewne już w 1 poł. XIV w. Obecny kształt budowli jest wynikiem przebudowy z początku XVI w., kiedy dodano wieżę. W XVII w. przykryto stropem nawę, w 1700 r. dostawiono kaplicę, w 1915 r. dodano przedsionek przy wejściu bocznym. Remontowany w latach: 1958, 1970 i 1977-1980.

Kościół usytuowany na wyniesieniu w centralnej części wsi, po zachodniej stronie głównej drogi, w otoczeniu cmentarza. Gotycki, orientowany, jednonawowy, murowany z kamienia z dodatkiem cegły. Bryła złożona z trójprzęsłowej nawy na planie prostokąta oraz węższego od niej, zamkniętego prosto, dwuprzęsłowego prezbiterium. Od zachodu na osi budowli masywna wieża na planie kwadratu, z drewnianą makowicą, zwieńczona cebulastym neobarokowym hełmem. Od południa do nawy dostawiona niewielkich rozmiarów kruchta, od północy aneks kaplicy, sąsiadujący z dobudowaną do prezbiterium niską zakrystią.

Korpus i prezbiterium kryte wysokimi dachami dwuspadowymi, kaplica dachem trójpółaciowym, kruchta - dachem namiotowym, zakrystia - pulpitowym. Elewacje tynkowane, o narożach akcentowanych kamiennymi ciosami, z zespołem epitafiów oraz figurami św. Floriana i Leonarda. W ścianach nawy i prezbiterium trzy ostrołukowe portale, z czego dwa zaopatrzone w okute, drewniane drzwi. Otwory okienne o zróżnicowanych proporcjach i rozmiarach, zamknięte półkoliście. Nawa kryta stropem, prezbiterium sklepienie krzyżowo. Zachowane bogate wyposażenie, złożone m.in. z barokowego ołtarza głównego z 1696 r., prospektu organowego z XVIII w. umieszczonego na emporze muzycznej z tego samego

czasu oraz drewniana, polichromowana ambona i chrzcielnica z XVIII w., a także znajdujący się w kaplicy krucyfiks z ok. 1500 r.

Fundamenty z kamienia łamanego na zaprawie wapiennej lekko spękane ale w dość dobrym stanie technicznym. Dla zmniejszenia ich zawilgocenia obłożono folią kubełkową i obsypano tłuczniem o szerokość ok 60 cm od ścian.

Ściany głównie z kamienia z dodatkiem cegły ceramicznej pełnej na zaprawie wapiennej, otynkowane tynkiem wapiennym, zabrudzone, zawilgocone i w niektórych miejscach popękane ale w dość dobrym stanie technicznym jak na swój wiek.

Dekoracja ścian; obramienia okien, dwa portale wejściowe, narożniki ścian wykonane z kamienia (piaskowca) na zaprawie wapiennej w dość dobrym stanie technicznym, wymagają oczyszczenia i ponownego odtworzenia i konserwacji.

Dach o konstrukcji drewnianej pokrytej na nawie głównej, zakrystii i kaplicy z krucyfiksem, blachą stalową ocynkowaną na deskowaniu, blacha jest częściowo skorodowana ma otwory i zniszczenia którymi woda dostaje się do wnętrza, jest w złym stanie technicznym, wymaga zmiany pokrycia najtrwalej na z blachy miedzianej. Blachą miedzianą pokryto wcześniej; prezbiterium, hełm wieży i kruchtę wejściową, pokrycie to jest w dobrym stanie technicznym. Konstrukcja więźby dachowej na całym kościele jest w dość dobrym stanie technicznym.

Wykończenie wnętrza, zadbane.

Kościół jest jeszcze ogólnie w dość dobrym stanie technicznym i ze względu na walory architektoniczne i zabytkowy charakter wymaga remontu elewacji i zakończenia pokrycia dachu blachą miedzianą na całej powierzchni.

8. ZAKRES PRAC REMONTOWYCH.

REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA

Prace wykończeniowe

Ściany tynkowane produktami do renowacji zabytków (tynkami wapiennymi) np. firmy Baumit, Remmers;

- skucie zawilgoconych i zniszczonych tynków na ok. 30% powierzchni ścian
- zaprawa obrzutka na wysolenia i zapewniająca przyczepność tynku renowacyjnego do podłoża Baumit SanierVorspritz SV 61 lub Baumit Klima RK 39
- renowacyjny podkład tynkarski, stosowany w przypadku konieczności nakładania warstw o powyżej 4cm Baumit SanierGrudputz SG 68
- warstwa wykończeniowa tynk renowacyjny drobnoziarnisty Baumit SelfporSanierputz SP 64P lub Baumit Klima RK 70N
- pomalowanie tynków farbami firmy oddychającymi np. firmy: Keim, Sto lub Baumit, kolorystyka opisana na rysunkach elewacji. Sposób malowania wg instrukcji producenta.
- obróbki blacharskie na podokiennikach z blachy miedzianej gr. 0,7mm.
- odprowadzenie wód deszczowych bez zmian.

Kolejność i sposób naprawy.

Pierwszym etapem zabezpieczenia jest uzupełnienie izolacji pionowej wokół ścian fundamentowych kościoła z folii kubełkowej i obsypanie żwirem. (80% już zostało wykonane).

Tam gdzie nie wykonano izolacji, projektuje się wykonanie jej w brakujących miejscach na głębokość ok. 80 cm (do 20 cm od spodu fundamentów) składającej się z następujących warstw:

- foli kubelkowej

- kliniec 60cm (szerokość jak na istniejące wykonanej opasce)

Zakończenie izolacji z blachy ze stali nierdzewnej, matowej gr.0,8mm a od strony trawnika obrzeżem trawnikowym kamiennym 6x30x100cm. Obrzeże posadowione na ławie betonowej z betonu klasy C16/20

Skucie starych zniszczonych, spękanych, zawilgoconych tynków to następny etap prac.

Ściany wykazujące niewielkie pęknięcia o rozwarości do 4mm, zwłaszcza jeżeli przechodzą wzdłuż spoin a kamienie i cegły są całe należy naprawić w ten sposób, że po usunięciu zaprawy z popękanych spoin i wyczyszczeniu okruszków zaprawy, przemyciu wodą należy w nie wstawić kotwy spiralne Remmers Spiralanke, które należy wkleić w wydłubane spoiny. Spoiny i rysy wypełnić zaprawą Spiralanke mortel pod ciśnieniem za pomocą pistoletu lub kielnią spoinówką.

Można zastosować wzmocnienia innej firmy o podobnych właściwościach. Technologia wykonania wzmocnień wg instrukcji producenta.

Pręty wklejane idące za rysę na długość minimum 40cm i wysokości co ok. 22cm.

Kamienie, cegły, zniszczone (łuszczące się, zlasowane) w ścianach wskutek korozji atmosferycznej lub wysokiej temperatury wykuwa się i wymienia na nowe, układane na zaprawie wapiennej o wytrzymałości 0,8 Mpa.

Otynkowanie, tynkiem wapiennym ścian wg. wyżej opisanej technologii.

Malowanie tynków farbami oddychającymi firmy Keim, Baumi i.t.p

Naprawa elementów kamiennych.

Narożniki ścian z kamienia i elementy kamienne, należy oczyścić wodą pod ciśnieniem z dodatkiem środków czyszczących, wcześniej wydłubując zniszczone warstwy zaprawy na spoinach.

Czyszczenie poprzez naniesienie cienkiej warstwy pasty czyszczącej

Fassadenreiniger Paste firmy REMMERS, stosując pędzel ławkowiec lub wałek.

Celem czyszczenia jest nie tylko poprawa estetyki: nawarstwienia brudu magazynują wilgoć i szkodliwe sole, a także utrudniają wysychanie podłoża. Sole zlokalizowane usuwa się za pomocą tzw. kompresów odsalających Remmers. Kompres nakłada się tak samo jak tynk i po około 3 tygodniach usuwa wraz z solami.

Następny etap to zmycie pasty wodą pod ciśnieniem. Po oczyszczeniu ścian z kamienia, licowej, rozpoczyna się naprawę od renowacji uszkodzonego kamienia następnie spoinowania. Spoiny należy usunąć na głębokość 2 cm lub na głębokość odpowiadającą jej podwójnej szerokości i ponownie wyspoinować spoiną np firmy Baumi SanierFugenmortel SF 98 lub materiałem firmy Remmers Restauriermörtel SK.

Nowe spoiny wykonuje się za pomocą zaprawy dopasowanej pod względem spoiwa, uziarnienia i koloru z zaprawy wapieno-piaskowej.

Uszkodzone kamienie wymienia się na nowe o tych samych właściwościach, wymiarach i kolorze.

REMONT POKRYCIA DACHOWEGO.

Dach na remontowanej części pokryć miedzią gr. 0,7mm na rąbek stojący podwójny, mocowanie blachy łapkami. Pokrycie blachą miedzią jest najtrwalszym pokryciem metalowym. Trwałość tego pokrycia określa się na 300lat, musi być starannie wykonane. Blacha miedziana nie może się stykać z innymi metalami by nie tworzyć ogniwa.

Ze względu na trwałość jest to najtańsze pokrycie.

Całe pokrycie tam gdzie występuje w postaci blachy stalowej ocynkowanej należy wymienić na nowe, to jest na nawie głównej, kaplicy z krucyfiksem i zakrystii.

Istniejące lite deskowanie pod blachą należy zdemontować i wymienić na nowe z desek modrzewiowych gr. 25mm o szerokości maksymalnej 150mm i ze szczeliną między nimi szerokości 5mm w celu odprowadzenia wilgoci z pod blachy. Pod blachą mata strukturalna o strukturze przestrzennej min 5 mm i odporności na temperaturę -30 stopni Celsjusza do + 100 stopni.

Zaleca się maty firmy Enkavent, Delta-Trela, Grid-sec, Permo-sec.

Deskowanie przybijane gwoździami miedzianymi, wszystkie łączniki do drewna również miedziane.

Przy kalenicy dachu wykonać otwory wentylacyjne wywiewne z blachy miedzianej zabezpieczonej siatką miedzią przed ptakami, a przy okapie nawiewne w postaci niewielkich szczelin zabezpieczonych również siatkami miedzianymi.

Przy okapie zamontować drabinki śnieżne z prętów miedzianych.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy miedzianej gr. 0,7mm.

Wszystkie elementy o konstrukcji drewnianej, naprawiane drewnem klasy C24.

Wymiary zewnętrzne odrestaurowywanych elementów konstrukcyjnych dachu mają być tak wykonane jak dotychczas, według wiernych kopii z natury oryginałów.

Impregnacja chemiczna konstrukcji dachu przed grzybami, sinizną i insektami np. Impragniergrund GN firmy Remmers. Zabezpieczenie przed pożarem przez pomalowanie np. Fobosem 4M wg instrukcji producenta.

Pokrycie dachu wykonywać niewielkimi powierzchniami by w czasie wystąpienia opadów atmosferycznych przykryć plandekami.

Zabezpieczenie antykorozyjne krat.

Powierzchnie stalowe, oczyścić do stopnia przygotowania podłoża Sa2,5, następnie pomalować 2x farbą chlorokauczukową przeciwrdzewną czerwoną tlenkową o symbolu KTM: 1317-221-8XX-XXX i 3x emalią chlorokauczukową ogólnego stosowania.

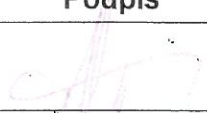
Grubość warstw μm 160 mm.

Sa 2½

Bardziej gruntowna obróbka strumieniowo-ścierna. Na oglądanej bez powiększenia powierzchni nie może być oleju, smaru, pyłu, zendry, rdzy, powłoki malarskiej, czy obcych zanieczyszczeń. Mogą pozostać jedynie ślady zanieczyszczeń w postaci plamek w kształcie kropek lub pasków

Uwaga!

Wszystkie roboty wykonać zgodnie z Polskimi Normami, sztuką budowlaną i z zachowaniem przepisów bhp i pod nadzorem uprawnionej osoby. Sprawy wątpliwe konsultować z projektantem i przedstawicielem technologicznym firmy Keim, Remmers, Baumiť itp. Remont dachu i elewacji wymaga bardzo dobrego przygotowania wykonawców, którzy powinni biegle posługiwać wiedzą na temat współczesnych technologii konserwatorsko-renowatorskich i ogólnobudowlanych. Remont prowadzić pod nadzorem uprawnionej osoby i konserwatora zabytków.

Stanowisko	Imię i Nazwisko	Podpis
Projektant – architektura	mgr inż. arch. Łukasz Mazij upr. projektant w specjalności architektonicznej nr upr. 20/DSOKK/2014	
Projektant – architektura: SPRAWDZAJĄCY	mgr inż. arch. Aleksander Mazij upr. projektant w specjalności architektonicznej nr upr. 27/DSOKK/2015	
Projektant – konstrukcja	mgr inż. Zbigniew Mazij upr. projektant w specjalności konstrukcyjno-bud. nr upr. UAN.VI-f/3/205/87	

Świdnica 16.01.2023r.